

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 15 maj 2012

221/2012

Statsrådets förordning

om ändring av förordningen om verifiering av explosiva varors överensstämmelse med kraven

Utfärdad i Helsingfors den 10 maj 2012

I enlighet med statsrådets beslut
ändras i förordningen om verifiering av explosiva varors överensstämmelse med kraven (1384/1994) 1 §, sådan den lyder i förordning 920/2010, samt
fogas till förordningens 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i förordning 486/2005, ett nytt 3 mom. samt till förordningen nya 11—13 och 13 a §, i stället för de 11—13 och 13 a § som upphävts genom förordning 220/2012, samt till förordningen nya bilagor V och VI, i stället för de bilagor V och VI som upphävts genom förordning 220/2012, som följer:

1 §

Förordningens syfte

Genom denna förordning verkställs de krav som i rådets direktiv 93/15/EEG om harmonisering av bestämmelserna om utsläppande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civilt bruk föreskrivs angående konstaterande av explosiva varors överensstämmelse med kraven samt de krav som föreskrivs i kommissionens direktiv 2008/43/EG och 2012/4/EU om inrättandet av ett system för identifiering och spårning av explosiva varor för civilt bruk i enlighet med rådets direktiv 93/15/EEG.

3 §

Avgränsning av tillämpningsområdet

Bestämmelserna i 11—13 och 13 a § tillämpas inte på följande explosiva varor:

- 1) stubiner, som är trådlika icke-detonerande antändningsanordningar,
- 2) krutstubiner, som består av en kärna av

finkornigt svartkrut omgivet av en böjlig väv med ett eller flera skyddande ytterskikt och som vid antändning brinner med en förutbestämd hastighet utan någon yttre sprängverkan,

3) tändpatroner av tändhattstyp, som består av en kapsel av metall eller plast innehållande en liten mängd primärsprängblandning som lätt antänds vid slag och som fungerar som tändelement i patroner för handeldvapen eller i slagtändningar för drivladdningar.

11 §

Unik identifiering

Tillverkaren eller importören av en explosiv vara ska se till att varan och varje förpackningsenhet märks med en unik identifiering enligt denna förordning. En explosiv vara som genomgår ytterligare steg i tillverkningsprocessen behöver inte märkas med en ny unik identifiering, om den ursprungliga identifieringen uppfyller de krav som föreskrivs i denna förordning.

Bestämmelserna i 1 mom. ska inte tillämpas om den explosiva varan har tillverkats för export och märkts med en identifiering som möjliggör spårning av varan i enlighet med de krav som gäller i mållandet.

Den unika identifieringen bildas av de komponenter som beskrivs i bilaga V.

En finländsk tillverkare eller, om den explosiva varan har tillverkats utanför Europeiska unionen, importören ska be Säkerhets- och kemikalieverket ge ett nummer som identifierar tillverkaren av den explosiva varan.

Den som packar om en explosiv vara ska säkerställa att den unika identifieringen har fästs vid den explosiva varan och på den minsta förpackningsenheten.

12 §

Märkning

Den unika identifieringen ska anbringas eller fästas på den explosiva varan och förpackningen på ett fast och permanent sätt. Identifieringen ska vara fullt läslig. Märkningarna ska göras enligt bilaga VI.

Vidare kan en passiv elektronisk etikett användas i enlighet med bilaga VI.

13 §

Uppgiftsinsamling

Systemet för uppgiftsinsamling ska göra det möjligt för företagen att spåra en explosiv vara på sådant sätt att det när som helst är möjligt att fastställa vem som innehar varan.

Ett företag i sektorn för explosiva varor ska arkivera uppgifterna om explosiva varor och unika identifieringar i 10 år från leverans och för slutanvändarens del från det att varans livscykel avslutats.

Helsingfors den 10 maj 2012

Arbetsminister *Lauri Ihalainen*

13 a §

Företagens skyldigheter

Ett företag i sektorn för explosiva varor ska

1) föra register över identifieringar av explosiva varor, tillsammans med annan relevant information, som typ av explosiv vara och det företag eller den person som varan levererats till,

2) föra register över var en vara befinner sig, om varan innehas av företaget eller företaget ansvarar för den, till dess att varan överförs till ett annat företag eller används,

3) regelbundet testa sitt uppgiftsinsamlingssystem,

4) arkivera och uppdatera de uppgifter som samlas in, inbegripet identifieringsuppgifterna, i 10 år

5) skydda de uppgifter som samlas in mot oavsiktlig eller avsiktlig skada eller förstörelse,

6) på begäran av de behöriga myndigheterna förse dessa med information om en explosiv varas ursprung och var varan befinner sig, under hela dess livscykel och genom hela distributionskedjan,

7) förse medlemsstaternas ansvariga myndigheter med namnet på och kontaktuppgifter till en person som kan ge den information som avses i 6 punkten utanför tjänstetid,

8) när verksamheten upphör lämna in registret i läsbar form till den behöriga myndigheten.

Denna förordning träder i kraft den 5 april 2013, dock så att 11 § 5 mom. samt 13 och 13 a § i förordningen träder i kraft den 5 april 2015.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna förordning får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Konsultativ tjänsteman Tapani Koivumäki

UNIK IDENTIFIERING AV EN EXPLOSIV VARA

Den unika identifieringen består av följande:

1. En läsbar del av identifieringen som innehåller följande uppgifter:

- a) tillverkarens namn,
- b) en alfanumerisk kod som består av medlemsstatens kod FI, tre siffror som identifierar tillverkningsplatsen (denna kod tilldelas av de nationella myndigheterna) och den unika produktkod som tillverkaren ger produkten samt tillverkarens logistikinformation.

Exempel: FI 001 123456 B 23456 789111

2. En maskinläsbar del som streckkod och/eller matriskod som motsvarar den alfanumeriska id-koden.

3. För explosiva varor som är för små för att rymma både tillverkarens produktkod och logistikinformationen ska den alfanumeriska koden och id-koden som nämns under 1 b samt den information som avses under 2 anses tillräcklig.

För explosiva varor som är för små för att rymma den information som avses i föregående stycke eller om det på grund av deras form eller konstruktion är omöjligt att inrymma en unik identifiering, ska varje minsta förpackningsenhet märkas med en unik identifiering.

Varje minsta förpackningsenhet ska förseglas med en plombering.

Varje stubinsprängkapsel eller sekundärsprängämne som omfattas av undantaget i andra stycket i denna punkt ska märkas på ett beständigt, tydligt läsbart sätt med den alfanumeriska koden och id-koden som nämns under 1 b. Antalet stubinsprängkapslar och sekundärsprängämnen i förpackningen ska tryckas på den minsta förpackningsenheten.

Varje detonerande stubin som omfattas av undantaget i andra stycket i denna punkt ska märkas med den unika identifieringen på rullen och i förekommande fall på den minsta förpackningsenheten.

MÄRKNING AV EXPLOSIVA VAROR

Explosiva varor i form av patroner och i säckar

För explosiva varor i form av patroner och i säckar ska märkningen bestå av ett klistermärke eller direkt tryck på patronen eller säcken. Varje låda med patroner ska märkas på motsvarande sätt.

Vidare kan företagen välja att märka varje patron eller säck med en passiv elektronisk etikett och på samma sätt märka varje låda med patroner.

Tvåkomponentssprängämnen

För förpackade tvåkomponentssprängämnen ska märkningen bestå av ett klistermärke eller direkt tryck på varje minsta förpackningsenhet som innehåller de två komponenterna.

Stubinsprängkapslar

För stubinsprängkapslar ska den unika märkningen bestå av ett klistermärke eller direkt tryck eller stämpel på hylsan. Varje låda med sprängkapslar ska märkas på motsvarande sätt.

Vidare kan företagen välja att märka varje sprängkapsel med en passiv elektronisk etikett och på samma sätt märka varje låda med sprängkapslar.

Elektriska sprängkapslar, icke-elektriska (Nonel) sprängkapslar och elektroniska sprängkapslar

För elektriska sprängkapslar, icke-elektriska sprängkapslar och elektroniska sprängkapslar ska den unika märkningen bestå av antingen ett klistermärke som fästs på ledarna eller slangen eller på sprängkapselns hylsa eller direkt tryck eller stämpel på hylsan. Varje låda med sprängkapslar ska märkas på motsvarande sätt.

Vidare kan företagen välja att märka varje sprängkapsel med en passiv elektronisk etikett och på samma sätt märka varje låda med sprängkapslar.

Primär- och sekundärsprängämnen

För primär- och sekundärsprängämnen som omfattas av bestämmelserna om unik identifiering av explosiva varor (11—13 a §) i denna förordning ska märkningen bestå av ett klistermärke eller direkt tryck eller stämpel på sprängämnet. Varje låda med sprängämnen ska märkas på motsvarande sätt.

Vidare kan företagen välja att märka varje sådant sprängämne med en passiv elektronisk etikett och på samma sätt märka varje låda med sprängämnen.

Detonerande stubiner

För detonerande stubiner ska den unika märkningen bestå av ett klistermärke eller direkt tryck på rullen. Den unika märkningen ska finnas var femte meter antingen på det yttre höljet eller på det inre plasthöljet direkt under stubinens yttre fiber. Varje låda med stubiner ska märkas på motsvarande sätt.

Vidare kan företagen välja att märka varje detonerande stubin med en passiv elektronisk etikett och på samma sätt märka varje låda med stubiner.

Kärl och behållare som innehåller explosiva varor

För kärl och behållare som innehåller explosiva varor ska märkningen bestå av ett klistermärke eller direkt tryck på kärlet eller behållaren.

Vidare kan företagen välja att märka varje kärl eller behållare med en passiv elektronisk etikett.

Kopior av originaletiketten

Företagen kan på varan fästa självhäftande och löstagbara kopior av originaletiketten som deras kunder kan använda. För att förhindra missbruk ska det tydligt framgå att det rör sig om kopior.